

- 7) Komisja stwierdziła ponadto, że wspomniane naruszenie wskazanych powyżej przepisów dyrektywy 2004/18 nadal istnieje i że przytoczone powody nie mogą go uzasadniać, w związku z czym wniosła ona do Trybunału skargę w celu stwierdzenia naruszenia, o którym mowa.

(¹) Dz.U. L 134 z 30.4.2004, s. 114.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Sibiu (Rumunia) w dniu 27 lutego 2013 r. — Silvia Georgiana Câmpean przeciwko Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Mediaș, Administrația Fondului pentru Mediu

(Sprawa C-97/13)

(2013/C 129/16)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Tribunalul Sibiu

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Silvia Georgiana Câmpean

Strona pozwana: Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Mediaș, Administrația Fondului pentru Mediu

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepisy wprowadzone ustawą nr 9/2012 są sprzeczne z art. 110 TFUE i czy w rzeczywistości ustanawiają one środek w sposób oczywisty dyskryminujący?
- 2) Czy wykładni art. 110 TFUE należy dokonywać w ten sposób, iż stoi on na przeszkodzie uregulowaniu wprowadzonemu ustawą nr 9/2012 (w brzmieniu pierwotnym) ustanawiającemu podatek od zanieczyszczeń emitowanych przez pojazdy samochodowe jeżeli ów środek podatkowy zostaje ukształtowany w sposób zniechęcający do wprowadzania do ruchu w tymże państwie członkowskim pojazdów używanych nabytych w innych państwach członkowskich, nie zniechęcając równocześnie do nabywania na rynku krajowym pojazdów używanych w tym samym wieku i o takim samym stopniu zużycia?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Højesteret (Dania) w dniu 27 lutego 2013 r. Martin Blomqvist przeciwko Rolex SA, Manufacture des Montres Rolex SA

(Sprawa C-98/13)

(2013/C 129/17)

Język postępowania: duński

Sąd odsyłający

Højesteret

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Martin Blomqvist

Strona pozwana: Rolex SA, Manufacture des Montres Rolex SA

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 4 ust. 1 dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym (¹) należy interpretować w taki sposób, że do „publicznego rozpowszechniania” w państwie członkowskim towaru chronionego prawem autorskim dochodzi wówczas, gdy przedsiębiorstwo zawiera za pośrednictwem strony internetowej w państwie trzecim umowę kupna-sprzedaży i dostawy towaru do prywatnego nabywcy na znany sprzedawcy adres w państwie członkowskim, w którym towar ten jest chroniony prawem autorskim, otrzymuje zapłatę i wysyła na umówiony adres nabywcy, czy też w sytuacji takiej konieczne jest, aby sprzedaż tego towaru była poprzedzona ofertą lub reklamą skierowaną do odbiorców w państwie członkowskim, do którego towar jest dostarczany, albo też umieszczoną na stronie internetowej, której ci odbiorcy są grupą docelową?
- 2) Czy art. 5 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/95/WE z dnia 22 października 2008 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (²) należy interpretować w taki sposób, że do „używania w obrocie handlowym” znaku towarowego w państwie członkowskim dochodzi wówczas, gdy przedsiębiorstwo zawiera za pośrednictwem strony internetowej w państwie trzecim umowę kupna-sprzedaży i dostawy towaru opatrzonego znakiem towarowym do prywatnego nabywcy na znany sprzedawcy adres w państwie członkowskim, w którym znak ten jest zarejestrowany, otrzymuje zapłatę i wysyła na umówiony adres nabywcy, czy też w sytuacji takiej konieczne jest, aby sprzedaż tego towaru była poprzedzona ofertą lub reklamą skierowaną do odbiorców w danym państwie członkowskim albo też umieszczoną na stronie internetowej, której ci odbiorcy są grupą docelową?
- 3) Czy art. 9 ust. 1 i 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (³) należy interpretować w taki sposób, że do „używania w obrocie handlowym” znaku towarowego w państwie członkowskim dochodzi wówczas, gdy przedsiębiorstwo zawiera za pośrednictwem strony internetowej w państwie trzecim umowę kupna-sprzedaży i dostawy towaru opatrzonego wspólnotowym znakiem towarowym do prywatnego nabywcy na znany sprzedawcy adres w państwie członkowskim, otrzymuje zapłatę i wysyła na umówiony adres nabywcy, czy też w sytuacji takiej konieczne jest, aby sprzedaż tego towaru była poprzedzona ofertą lub reklamą skierowaną do odbiorców w danym państwie członkowskim albo też umieszczoną na stronie internetowej, której ci odbiorcy są grupą docelową?